

A béke azon múlik, hogy elhisszük-e a saját propagandánkat

2024 szeptember 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem vicc, tényleg ez a hivatalos álláspontunk

Mi is volt a megfajtásunk két és fél éve, amikor magyarázatot (és önfelmentést) kerestünk Oroszország agressziójára? Hosszas tanakodás után arra jutottunk, hogy Putyin a sikeres „ellen-Oroszország” rémképe miatt támadt, képtelen volt elviselni a gondolatát, hogy az amúgy is rendkívül sikeres Ukrajna még sikerebb lesz a nyugati orientáció nyomán, mert amint tudomást szereznek erről a kirobbanó sikerrel az alattvalói, összeomlik a rezsimje. Nem vicc, tényleg ez a hivatalos álláspontunk. Ám ha komolyan gondoljuk, akkor nyugodtan egyezzünk ki döntetlenben, felesleges folytatni a háborút.

Alkalom szüli az épelméjűt: Radoslaw Sikorski lengyel külügyminiszter áttörte a bambaság falát, egy ENSZ által felügyelt, 20 év múlva aktuális népszavazást javasolt a Krím jövőjéről, mondván, Oroszország és Ukrajna sosem lesz képes megállapodni a félsziget sorsáról. Értsd: vegyünk kicsit vissza az ambíciókból, a Krím nem háborús cél, mert a félszigetet Ukrajna képes lesz békés eszközökkel is visszaszerezni. Sikorski gondolatmenete logikus és koherens, már amennyiben az ember alapvetően vakon repül.

Mégis, ez a majd negyedszázaddal a távoli jövőbe eltolt népszavazás a Krímbe kiváló lehetőség arra, hogy teszteljük magunkat, elhisszük-e a saját propagandánkat. Vagy álmodoztunk, hazudoztunk csak, amikor arról hadováltunk, Ukrajna nyugati pályára állítása elképesztő fejlődést von majd maga után. Olyan fejlődést, hogy attól sárgulnak majd a Kremlben, és Belgorodtól Vlagyivosztokig az összes orosz ukrán útlevéllal álmodik, mert titkon ez is az EU-ba vágynak, ahol akkora a jólét és a szabadság, hogy Putyin csak az ujjai mögött mer errefelé nézni.

Ha és amennyiben ezt az ökörséget továbbra is szeretnénk hangoztatni, akkor Ukrajnának nincs oka félnie a békétől. Hiszen a megszállt területeken élő polgárok – látván a volhíniai tündérkertet és a kijevei gazdasági csodát – biztos a kék-sárga színekre szavaznak, amint erre lehetőségük nyílik. Mert ki akarna egy olyan kudarcos és szegény országban élni, mint Oroszország, ahol még NGO-k sincsenek.

A Krím-félsziget hovatartozását eldöntő népszavazáshoz hasonlóan nyugodtan ki lehet írni Donyeckben, Luhanszkban, Zaporizsiban és Herszonban is. Sőt, ideiglenesen akár Ogyesszát meg Harkovot is átengedhetik a ruszoknak, 20 év nem nagy idő. Közben Ukrajna csatlakozhat az EU-hoz, talán a NATO-hoz, és a végén semmi, de semmi nem akadályozná őket abban, hogy történelmi küldetésüket beteljesítve a világ legszebb, legerősebb és leggazdagabb nemzetállamává legyenek Vlagyimir Vlagyimirovics szinte sajnálatára.

Putylernek maradna a keserűség, a csalódás és a bukás: hiába indított háborút, hogy megakadályozza nyugati szomszédjának sikerét, a mindig bűséget és egy főre jutó világbajnok boldogságot hozó EU-integrációját. Csak átmenetileg vehetett birtokba ukrán területeket, hiszen azok lakói, amint erre lehetőségük lesz egy ENSZ által felügyelt népszavazáson, biztos Kijev, hovatovább Brüsszel mellett fognak dönteni.

A békével semmit nem veszíthetnek.

Övük lesz a győzelem, csak ki kell várni!

Már amennyiben ragaszkodunk a meséinkhez...

Ambrózy Ádám - www.pestisracok.hu

Ajánló